

Podzemní prameny

Jaromír Nohavica

1. Na obličej slunce kreslilo mi milióny teček,
řeka teče mezi stromy, mezi stromy řeka teče,
a já chodím, bloudím jako tichá řeka mezi lidmi všemi,
hledím k zemi, co mne čeká, co mne asi čeká v zemi.

R: Podzemní prameny, potoky neznámé,
slova jsou znamení, významy neznáme,
hledáme kořeny, nic o nich nevíme,
bloudíme v podzemí, podzemím bloudíme marně a přece.

2. Kterápak to byla z těch mých lásek, která zlomila mě,
kdo mi rámě podá zase, kdo mi zase podá rámě,
stojím před výlohou, vidím jen svůj obrys skleněný a matný,
nejsem dobrý, nejsem špatný, já jsem dobrý a i špatný.

R:

3.=1.

*: Podzemní prameny ...